

[Rager.]

havde til Forhandling, og som blev fremsat for nogle Dage siden, og naar jeg minder om, at der i Dag er blevet fremsat Lovforslag om Erstatning til fejlagtigt internerede Personer — og jeg kunde nævne flere Love, som vi har faaet fremsat, Smørlov og Flæskelov — og saa tænker paa, hvad Tid der er overladt til disse Loves Behandling, saa forekommer det mig, at Bemærkningen virker parodisk, naar der er Tale om en Maaned til de her foreliggende Loves Revision.

Sønderup: Det er beklageligt, at der altid fra en bestemt Side, naar man peger paa Mangler og Skavanker i den sociale Lovgivning, bliver sagt, at man ingen Interesse har for den sociale Lovgivning. Ja, undertiden gaar det saa vidt, at der siges, at man er Modstander af den. Det er helt forkert; det er alt for gammeldags; det er en Betragtning, der hører hjemme i en fjern, fjern Færtid. Der er i Dag ikke et eneste Medlem af den danske Rigsdag, om hvem det kan siges, at han ikke er Tilhænger af en god social Lovgivning. Nej, det at man kritiserer visse Ting, uheldige Forhold og Mangler, er ikke Udtryk for, at man er Modstander af den sociale Lovgivning, men netop et Udtryk for, at man værdsætter den, holder af den, vurderer dens Betydning; det gælder blot om at faa fjernet de Mangler og Skavanker, den eventuelt har. De Betragtninger, jeg har gjort gældende her i Aften vedrørende den sociale Lovgivning, har været et Forsøg paa at yde et Bidrag til, at vi kan bevare den Sundhed i den sociale Lovgivning, som er en nødvendig Forudsætning for, at den kan opretholdes i Fremtiden i fuldt Omfang. Man kan jo godt prøve paa at bortforklare dette eller hint, som af nogle bliver paapeget som uheldige Forhold, men det er nu en Gang uheldige Forhold, og jeg tror ikke, man tjener Sagen ved at prøve paa at tilsløre dem. Tværtimod tror jeg, vi skulde prøve paa i Fællesskab at fjerne disse Mangler og Skavanker, for det kan nu ikke være anderledes end, at jo større Part Samfundet betaler af den Understøttelse, der ydes, des mere interesseret er det i, hvordan der administreres; og des større er Faren ogsaa for, at Misbrug kan finde Sted.

Nu siger man med saa stor Styrke fra visse Sider, at Samfundet skal skaffe Arbejde. Ja, jeg tror nu alligevel, det er nødvendigt, at den enkelte i første Omgang først og fremmest selv gør, hvad han kan for at skaffe Arbejde. Lykkes det saa ikke, ja, da maa man træde til fra Samfundets Side og yde en Haandsrækning. Der er et gammelt Ord, der siger, at Vorherre giver nok Fuglene Føden, men han kaster den ikke ind i Reden til dem, de maa selv gøre et Stykke Arbejde for at faa fat i den.

Og saa sagde det ærede Medlem, der talte fra socialdemokratisk Side (Dahl), meget ironisk, at den omtalte Mangel paa Arbejdskraft er en Paastand. Nej, den er ikke en Paastand, den er en Realitet, en Kendsgerning. Hvis det ærede Medlem i disse Dage vil tage ud i Vestjylland og undersøge, hvordan Forholdene er i de Omraader, hvor vi har de store offentlige Beskæftigelsesarbejder i Forbindelse med Brændselsproduktion af enhver Art, vil han opdage, at Mangelen paa Arbejdskraft ikke er en Paastand, men en bitter Realitet, der hviler som et Tryk over Hovedet paa Landbrugets Udøvere i de Egne og gør det ikke mindst i disse Dage, da vi staar over for Skiftedagen og ikke har den fjerneste Mulighed for at vide, hvorfra vi skal faa den Arbejdskraft, vi har Brug for. Nej, det er en Realitet og ikke noget paastaaet. Desuden er det saadan, at naar det en enkelt Gang lykkes at faa Sporing paa en Arbejder, kan man alligevel ikke faa ham, og det vil ikke alene sige, at man ikke kan faa ham til den Tarif, hvorom der er truffet Aftale mellem de to Parter, men man kan heller ikke faa ham til den hjemmelavede Tarif, Landarbejderne praktiserer derovre i Vestjylland.

Der blev med Henblik paa Arbejdsfordelingsloven sagt, at Arbejderne alene ikke kan træffe de Bestemmelser, der er Tale om i denne Forbindelse, men maa være enige med Modparten, Arbejdsgiverne. Ja, det skal jeg ikke bortforklare; det er for saa vidt rigtigt nok, men man kan ikke se væk fra den Kendsgerning, at som Forholdene efterhaanden har udviklet sig, er Arbejderne inden for de forskellige Virksomheder i Stand til at udøve et forholdsvis stærkt Tryk over for Arbejdsgiverne.

Som sagt, jeg tror ikke, vi tjener den